

Sentencja

- 1) Odrzucając wnioski o zwrot podatku od wartości dodanej (VAT) wniesione przed dniem 30 września roku kalendarzowego następującego po okresie zwrotu, do których nie dołączono kopii faktur lub dokumentów importowych wymaganych przez przepisy państwa członkowskiego zwrotu na podstawie art. 10 dyrektywy Rady 2008/9/WE z dnia 12 grudnia 2008 r. określającej szczegółowe zasady zwrotu podatku od wartości dodanej, przewidzianego w dyrektywie 2006/112/WE, podatnikom niemającym siedziby w państwie członkowskim zwrotu, lecz mającym siedzibę w innym państwie członkowskim, bez uprzedniego wezwania skarżących do uzupełnienia wniosków poprzez przedłożenie, w razie potrzeby po tej dacie, tych kopii lub dostarczenia odpowiednich informacji umożliwiających rozpatrzenie tych wniosków, Republika Federalna Niemiec, z naruszeniem zasady neutralności VAT oraz skuteczności (effet utile) prawa do zwrotu VAT przez podatników niemających siedziby w państwie członkowskim zwrotu, uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na podstawie art. 170 i 171 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, zmienionej dyrektywą Rady 2008/8/WE z dnia 12 lutego 2008 r., a także art. 5 dyrektywy 2008/9.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Oprócz swoich kosztów Republika Federalna Niemiec pokrywa dwie trzecie kosztów Komisji Europejskiej.
- 4) Komisja Europejska ponosi jedną trzecią swoich kosztów.

(¹) Dz.U. C 213 z 24.6.2019.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 19 listopada 2020 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Heilbronn – Niemcy) – postępowanie karne przeciwko ZW

(Sprawa C-454/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Obywatelstwo Unii – Artykuł 21 TFUE – Prawo do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich – Szczególna odpowiedzialność karna za wprowadzenie dziecka za granicę – Ograniczenie – Względy uzasadniające – Ochrona dziecka – Proporcjonalność]

(2021/C 28/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Heilbronn

Strona w postępowaniu głównym w sprawie karnej

ZW

przy udziale: Staatsanwaltschaft Heilbronn

Sentencja

Artykuł 21 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie stosowaniu przepisu prawa krajowego państwa członkowskiego, zgodnie z którym okoliczność, że jedno z rodziców ukrywa swoje dziecko przebywające w innym państwie członkowskim przed ustanowionym dla tego dziecka kuratorem, jest zagrożona sankcją karną nawet w wypadku braku użycia przemocy, groźby wyrządzenia poważnej szkody lub podstępu, podczas gdy w sytuacji gdy dziecko przebywa na terytorium pierwszego państwa członkowskiego, ten sam czyn jest zagrożony karą tylko w wypadku użycia przemocy, groźby wyrządzenia poważnej szkody lub podstępu.

(¹) Dz.U. C 280 z 19.8.2019.